

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 12871/2022
05.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Весне Станковић и Јелене Ивановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Анкица Мишков адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања из Београда, коју заступа Државно правобранилаштво РС, Одељење у Суботици, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 101/22 од 28.03.2022. године, на седници одржаној 05.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 101/22 од 28.03.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 101/22 од 28.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 4912/21 од 02.11.2021. године обавезана је тужена да тужиоцу исплати: на име разлике неисплаћене личне инвалиднине за јануар 2019. године износ од 260,85 динара са законском затезном каматом од 21.02.2019. године до исплате; на име камате за кашњење у исплатама личне инвалиднине за 2018. годину износ од 195,76 динара са каматом од 19.01.2021. године до исплате; на име камате за кашњење у исплатама личне инвалиднине за 2019. годину износ од 589,32 динара са каматом од 19.01.2021. године до исплате; на име разлике неисплаћеног новчаног примања као корисника млађег од 80 година за децембар 2019. године износ од 1.841,40 динара са законском затезном каматом од 30.01.2020. године до исплате; на име камате за кашњење у исплатама новчаног примања као корисника млађег од 80 година за 2017. и 2018. годину износ од 1.927,08 динара са законском затезном каматом од 19.01.2021. године до исплате и на име камате за кашњење у исплатама новчаног примања као корисника млађег од 80 година за 2019. годину износ од 3.098,43 динара са законском затезном каматом од 19.01.2021. године до исплате. Одбијен је предлог тужиоца за ослобађање од обавезе плаћања судске таксе, а тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 73.800,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 101/22 од 28.03.2021. године делимично је усвојена жалба тужене, а делимично одбијена и првостепена пресуда преиначена тако

што је одбијен тужбени захтев тужиоца за исплату: камате за кашњење у исплатама личне инвалиднине за 2018. и 2019. годину са законском затезном каматом; законске затезне камате за период од 21.02.2019. до 02.03.2020. године на разлику односно мање исплаћену личну инвалиднину за јануар 2019. године; камате за кашњење у исплатама новчаног примања као корисника млађег 80 година за 2017, 2018 и 2019. годину са законском затезном каматом; законске затезне камате за период од 30.01.2020. до 02.03.2020. године на разлику односно мање исплаћено месечно новчано примање као корисника млађег од 80 година за децембар 2019. године и одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка, док је у преосталом побијаном а неприначеном делу првостепена пресуда потврђена. Обавезана је тужена да туженом накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 12.600,00 динара.

Против одлуке о трошковима парничног поступка садржане у другостепеној пресуди тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права као и на основу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. става 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права, а према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије оцењује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер се изузетна ревизија може изјавити због погрешне примене материјалног права а не и због примене процесних правила, а у овом случају одлука о парничним трошковима представља примену процесних правила.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 28. ЗПП, за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна је само вредност предмета спора главног тужбеног захтева, а камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

У конкретном случају, ревизија је изјављена против одлуке другостепеног суда којом је правноснажно одлучено о трошковима поступка.

Будући да трошкови поступка не чине главни захтев, већ представљају споредно потраживање, ревизија није дозвољена.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић